

R O M Â N I A

TRIBUNALUL ILFOV

SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 4652/2019

Ședința publică de la 19 Decembrie 2019

Pe rol se află judecarea cauzei C _____ administrativ și fiscal privind pe reclamant B _____ G _____ și pe pârât AGENȚIA NAȚIONALĂ DE A _____ F _____ - ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANȚELOR P _____ I _____, pârât AGENȚIA NAȚIONALĂ DE A _____ F _____ - DIRECȚIA G _____ DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR, pârât DIRECȚIA G _____ R _____ A FINANȚELOR P _____ BUCUREȘTI PRIN SERVICIUL SOLUȚIONARE CONTESTAȚII 1, având ca obiect contestație act administrativ fiscal dec. nr. 3494/19.06.2018.

Dezbaterile și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 20.11.2019, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea până la termenul din data de 04.12.2019 și 19.12.2019, când în aceeași componere a hotărât următoarele:

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei de față constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată inițial pe rolul Tribunalului București - Secția a II-a C _____ Administrativ și Fiscal la data de 23.11.2018, sub numărul de dosar xxxxx /3/2018, reclamantul B _____ G _____ a solicitat în contradictoriu cu pârâtele Agenția Națională de A _____ F _____ - Administrația Județeană a Finanțelor P _____ I _____, Agenția Națională de A _____ F _____ - Direcția G _____ de Soluționare a Contestațiilor, anularea parțială a deciziei de impunere nr. IFG-AIF nr.3494/19.06.2018 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice sub aspectul sumei de 2.710.252 lei, reprezentând TVA de rambursat din perioada anterioară lunii decembrie 2011, respinsă la rambursare de inspecția f _____, cu motivarea că perioada aferentă ar fi prescrisă, în sensul recunoașterii dreptului la rambursare inclusiv pentru suma de 2.710.252 lei, reprezentând TVA de rambursat din perioada anterioară lunii decembrie 2011, astfel cum a fost solicitată la rambursare prin Decontul de TVA cu sumă negativă cu opțiune de rambursare aferent lunii ianuarie 2017, înregistrat la AJFP I _____ sub nr.FIFVOLA-xxxxxx-2017 din 27.02.2017 pentru suma totală de 3.876.706 lei. A solicitat și acordarea cheltuielilor de judecată.

În motivare, reclamantul a arătat, în esență, că nu este corectă opinia organelor de inspecție f _____, în sensul că ar fi prescris dreptul reclamantului de a cere restituirea sumei de 2.710.252 lei, reprezentând TVA de rambursat din perioada anterioară lunii decembrie 2011, întrucât la data de 27.02.2017 nu era

împlinit termenul de prescripție de 5 ani în care reclamantul putea cere rambursarea acestei creanțe fiscale.

A arătat că suspendarea termenului de prescripție a operat în perioada 01.05.xxxxxxxxxxxxxx16 ca efect al anularii înregistrării în scopuri de TVA, cu mențiunea că, după înregistrarea în scopuri de TVA în urma anularii (la data de 26.02.2016) persoana impozabilă și-a păstrat codul de TVA avut anterior, și anume RO xxxxxxxx, astfel cum rezulta din interogare efectuată pe site-ul ANAF la 19.07.2018 cu privire la persoana impozabilă B _____ G _____.

Astfel că, organul de inspecție fiscală a inclus în mod greșit în calculul termenului de prescripție și perioada 01.05.xxxxxxxxxxxxxx16, în care cursul termenului era suspendat.

Pentru aceste considerente, a susținut că cererea de rambursare a sumei de 2.710.252 lei a fost depusă înăuntrul termenului de prescripție a dreptului de a cere restituirea, care s-a împlinit la 31.10.2017, fiind preluată corespunzător perioadei de suspendare ca efect al anulării înregistrării în scopuri de TVA.

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art.268 ș.u. Legea nr.207/2015.

În susținerea acțiunii, reclamantul a depus înscrisuri.

În temeiul art.411 alin.1 pct.2 C.p.c., a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

La data de 27.12.2018, reclamantul a depus **cerere de modificare** prin care contestă și decizia nr.1397/29.11.2018, emisă în procedura administrativă de soluționare a contestației de către Direcția G _____ R _____ a Finanțelor P _____ București, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, sub aceleași aspecte și pentru aceleași motive expuse prin cererea de chemare în judecată cu privire la decizia de impunere nr. IFG-AIF nr.3494/19.06.2018, solicitând și anularea deciziei nr.1397/29.11.2018. Reclamantul a solicitat și înlocuirea în cauză a pârâtei Agenția Națională de A _____ F _____ - Direcția G _____ de Soluționare a Contestațiilor cu pârâta Direcția G _____ R _____ a Finanțelor P _____ București prin Serviciul Soluționare Contestații 1, considerând că această pârâtă justifică calitatea procesuală pasivă, în calitate de emitent al deciziei nr.1397/29.11.2018 de soluționare a contestației administrativ-fiscale.

Agencia Națională de A _____ F _____ a depus **întâmpinare** prin care a invocat excepția necompetenței materiale a Tribunalului București și excepția lipsei calității sale procesuale pasive.

În susținerea excepției necompetenței materiale a Tribunalului București arătat că, raportat la domiciliul reclamantului, aflat în județul I _____, competența de soluționare a prezentei cauze revine Tribunalului I _____.

În susținerea excepției lipsei calității procesuale pasive a ANAF, a arătat că anularea Deciziei de impunere nr. IFG AIF nr. 3494/19.06.2018 nu poate fi solicitată în contradictoriu cu Agenția Națională de A _____ Fiscală - aparat propriu, aceasta fiind emisă de Administrația Județeană a Finanțelor P _____ I _____, din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor P _____ București.

Pentru aceste considerente a solicitat admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a Agenției Naționale de A _____ F _____ - aparat propriu și pe cale de consecință, respingerea acțiunii reclamantului B _____ G _____ ca fiind îndreptată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă. A solicitat și respingerea cererii privind obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

În drept, art. 205 C .p.c. , Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală .

Pârâta Direcția G _____ R _____ a Finanțelor P _____ București a depus **întâmpinare** prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

Pe fondul cauzei, cu privire la data de la care începe să curgă termenul de prescripție în cazul verificării obligațiilor fiscale reprezentând TVA, a arătat că aceasta este în _____ legătură cu momentul în care s-a născut creanța fiscală, respectiv cu momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează sau momentul la care contribuabilul solicită rambursarea taxei.

Astfel, în sensul prevederilor art.23 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, nașterea dreptului organului fiscal de a stabili și determina obligația fiscală datorată, este nașterea dreptului la acțiune, respectiv a dreptului organului fiscal la acțiunea de a stabili obligațiile fiscale sau dreptul contribuabilului de a cere rambursarea taxei pe valoarea adăugată conform declarației decont 300 depusă la organele fiscale. Dreptul la acțiune al organului fiscal pentru stabilirea obligațiilor fiscale sau dreptul la rambursarea TVA conform decontului depus la organele fiscale de către contribuabil se naște la data la care a expirat termenul legal de depunere a declarațiilor fiscale pentru perioada anterioară datei de 01.12.2011 și anume data de 25 decembrie 2011, termenul de prescripție începe să curgă de la data de 01 ianuarie 2012 și se împlinesc la data de 31.12.2016, data la care se putea solicita taxa pe valoarea adăugată declarată prin decont de TVA cu suma negativă și opțiune de rambursare.

Astfel, data la care se împlinesc termenul de prescripție (data de la care contribuabilul nu mai are dreptul la rambursarea TVA) este 31.12.2016. Ori, contribuabilul a solicitat rambursarea TVA aferentă perioadelor anterioare datei de 01.12.2011 prin decontul nr. xxxxxxxx 27.02.2017 depus la organele fiscale după data de 31.12.2016.

Cu privire la cauza de suspendare a termenului de prescripție învederată de reclamant, a arătat că faptul că în perioada 01.05.xxxxxxxxxxxxxx16 contribuabilul a avut anulat din oficiu codul de înregistrare în scopuri de TVA nu reprezintă o cauză de suspendare a termenului de prescripție cu privire la dreptul de a cere restituirea creanței fiscale reprezentând TVA în sumă de 2.710.252 lei, din perioada anterioară lunii decembrie 2011.

Pentru aceste considerente a solicitat respingerea acțiunii formulate de reclamantul G _____ B _____, ca neîntemeiată și menținerea actelor atacate ca temeinice și legale.

Pârâta Direcția G _____ R _____ a Finanțelor P _____ București a depus documentația care a stat la baza emiterii deciziei de soluționare a contestației.

Pârâta Direcția G _____ R _____ a Finanțelor P _____ București în reprezentarea Administrației Județene a Finanțelor P _____ I _____ a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată și exonerarea de la plata cheltuielilor de judecată.

În drept, art.205 C.p.c.

În temeiul art.223 C.p.c., a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

Legal citat, reclamantul nu a formulat răspuns la întâmpinare.

Prin **Sentința civilă nr. 2903/18.04.2019** Tribunalul București - secția a II -a contencios administrativ și fiscal a admis excepția necompetenței teritoriale a Tribunalului București - Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal, declinand competența de soluționare a acțiunii formulate de reclamantul B _____ G _____ în favoarea Tribunalului I _____.

Acțiunea a fost înregistrată pe rolul Tribunalului la data de 31.07.2019, reclamantul depunând concluzii scrise la data de 16.09.2019.

La data de 17.10.xxxxxx reclamantul a depus dovada achitării taxei judiciare de timbru în cuantum de 50 lei, potrivit chitanței nr.xxxxxx/10.10.2019 aflate la fila 22.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

În fapt,

Prin decizia de impunere nr. IFG-AIF nr.3494/19.06.2018 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice, întocmită în baza raportului de inspecție fiscală nr. IFG_AIF 3493 /19.06.2018 pentru soluționarea decontului cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare, din TVA-ul în suma de 3.876.706 lei solicitat la rambursare, inspecția fiscală a aprobat la rambursare TVA în suma de 1.113.299. Cu privire la suma de 2.710.252 lei, reprezentând TVA de rambursat din perioada anterioară lunii decembrie 2011, reclamantului i-a fost respinsă cererea de rambursare de inspecția f_____, cu motivarea că perioada aferentă a fost prescrisă.

Împotriva deciziei emise de organul fiscal nr. IFG_AIF 3494/19.06.2018 cu privire la suma de 2.710.252 lei, (TVA de rambursat din perioada anterioară lunii decembrie 2011) contribuabilul a formulat contestație prealabilă administrativă în conformitate cu dispozițiile art. 268 din Codul de procedură fiscală, contestație respinsă prin decizia de soluționare nr. 1397/29.11.2018.

Reclamantul învederează că nu este corectă opinia organelor de inspecție f_____, în sensul că ar fi prescris dreptul reclamantului de a cere restituirea sumei de 2.710.252 lei, reprezentând TVA de rambursat din perioada anterioară lunii decembrie 2011, întrucât la data de 27.02.2017 nu era împlinit termenul de prescripție de 5 ani în care reclamantul putea cere rambursarea acestei creanțe fiscale, arătând că suspendarea termenului de prescripție a operat în perioada 01.05.xxxxxxxxxxxxxx16 ca efect al anularii din oficiu de către organele fiscale a înregistrării în scopuri de TVA. Pentru aceste considerente, a susținut că cererea de rambursare a sumei de 2.710.252 lei a fost depusă înăuntrul termenului de prescripție a dreptului de a cere restituirea, care s-a împlinit la 31.10.2017, fiind prelungit corespunzător perioadei de suspendare ca efect al anulării înregistrării în scopuri de TVA.

Tribunalul apreciază ca susținerile reclamantului sunt nefondate pentru următoarele argumente.

Instanța reține că reclamantul a fost supus unei inspecții fiscale pentru perioada 01.12.xxxxxx-31.01.2017, în vederea stabilirii obligațiilor fiscale suplimentare reprezentând taxa pe valoare adăugată, aferentă veniturilor cu caracter de continuitate obținute din vânzarea unor bunuri imobile, având în vedere solicitarea de rambursare a soldului sumei negative de TVA.

În vederea soluționării fondului cauzei, tribunalul reține că în cauză trebuie identificat momentul în care s-a născut creanța fiscală, respectiv momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează, și momentul la care contribuabilul solicită rambursarea taxei.

In drept

ART. 23 din OG 92/2003 prevede următoarele:

Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță f_____ și obligația f_____ corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația f_____ datorată.

Potrivit ART. 91

Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția

cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța f_____ potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) curge de la data săvârșirii faptei ce constituie infracțiune sancționată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă .

CAPITOLUL VII din OG 92/2003 cuprinde prevederile privind prescripția dreptului de a cere executarea silită și a dreptului de a cere compensarea sau restituirea , astfel:

ART. 131

Începerea termenului de prescripție

(1) Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.

(2) Termenul de prescripție prevăzut la alin. (1) se aplică și creanțelor provenind din amenzi contravenționale.

ART. 132

Suspendarea termenului de prescripție

Termenul de prescripție prevăzut la art. 131 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) în cazurile și în condițiile în care suspendarea executării este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent, potrivit legii;

c) pe perioada valabilității înlesnirii acordate potrivit legii;

d) cât timp debitorul își sustrage veniturile și bunurile de la executarea silită;

e) în alte cazuri prevăzute de lege.

ART. 134

Efecte ale împlinirii termenului de prescripție

(1) Dacă organul de executare constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor fiscale, acesta va proceda la încetarea măsurilor de realizare și la scăderea acestora din evidența analitică pe plătitori.

(2) Sumele achitate de debitor în contul unor creanțe fiscale, după împlinirea termenului de prescripție, nu se restituie.

ART. 135

Prescripția dreptului de a cere compensarea sau restituirea

Dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau restituirea creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la compensare sau restituire.

Potrivit ART. 156² din legea 571/2003 ce reglementează d econtul de taxă

(1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă f_____, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada f_____ respectivă.

Avand in vedere prevederile legale reiterate mai sus, Tribunalul retine ca pentru anul 2011 reclamantul era inregistrat ca platitor lunar tva, prin decontul lunii decembrie 2011, deus la organele fiscale la data de 25.01.2012, acesta fiind in masura sa solicite tva aferent perioadei anterioarei datei de 01.12.2011.

Aplicand dispozitiile legale de mai sus, d reptul la actiune al organului fiscal pentru stabilirea obligatiilor fiscale sau dreptul la rambursare a TVA conform decontului deus la organele fiscale de către contribuabil se naște la data la care a expirat termenul legal de depunere a declarației fiscale pentru perioada anterioara datei de 01.12.2011 , respectiv data de 25 decembrie 2011, termenul de prescripție începând să curgă de la data de 01 ianuarie 2012 si se împlinește la data de 31.12.2016, data la care se putea solicita taxa pe valoarea adăugată declarată prin decont de TVA cu suma negativa si opțiune de rambursare.

Astfel, in mod corect a fost calculata de catre organele fiscale data la care se împlinește termenul de prescripție (data de la care contribuabilul nu mai are dreptul la rambursare TVA) ca fiind 31.12.2016. Or , in speta contribuabilul a solicitat rambursarea TVA aferenta perioadelor anterioare datei de 01.12.2011 prin decontul nr. xxxxxxx / 27.02.2017 deus la organele fiscale după data de 31.12.2016.

Contrar celor sustinute de reclamant, Tribunalul retine ca perioada 01.05.xxxxxxxxxxxxxx16 in care contribuabilul a avut anulat din oficiu codul de înregistrare în scopuri de TVA nu reprezintă o cauză de suspendare a termenului de prescripție cu privire la dreptul de a cere restituirea creanței fiscale reprezentând TVA în sumă de 2.710.252 lei, din perioada anterioară lunii decembrie 2011, suspendarea termenului de prescripție in ce priveste dreptul de a cere compensarea sau restituirea putand interveni doar in cazurile expres prevazute de art. 132 din OG92/2003, art. 92 alin. 2 lit e din OG92/2003 nefiind incident in cauza, prevazand cauzele de suspendare in ce privește termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de stabilire a obligatiilor fiscale.

Astfel, pentru motivele arătate, se constată că decizia de soluționare a contestației a fost emisă în mod temeinic și lega l, iar decizia de impunere s-a facut cu aplicarea corecta a dispozitiilor legale, astfel că Tribunalul va respinge cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE :

Respinge cererea astfel cum a fost precizată formulată de reclamantul **B_____ G_____** , în contradictoriu cu pârâtele **Agenția Națională de A_____ F_____ - Administrația Județeană a Finanțelor P_____ I_____** , cu sediul ales în București, _____, sector 2, **Agenția Națională de A_____ F_____ - Direcția G_____ de Soluționare a Contestațiilor** , cu sediul în București, _____, sector 5 și **Direcția G_____ R_____ a Finanțelor P_____ București prin Serviciul Soluționare Contestații 1** , cu sediul în București, _____, nr. 13, sector 2, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.